

# AAR

# circular 132

## AMICS DE L'ART ROMÀNIC

Filial de l'Institut d'Estudis Catalans

abril 1994

Institut d'Estudis Catalans

— Carme, 45-47 —

08001 Barcelona

### EDITORIAL

Amics de l'Art Romànic, a la propera diada de Sant Jordi farà entrega per primera vegada del "Premi per a estudiants" que s'havia convocat fa un any dintre el "LXIII Cartell de Premis i Bosses d'Estudi (23 d'abril 1993) de l'Institut d'Estudis Catalans". Premi ofert a un treball sobre art i cultura catalanes dels períodes pre-romànic i romànic. Enguany ha estat convocat per segona vegada i el treball d'investigació bibliogràfic o d'assaig serà sobre art i cultura catalanes del període gòtic, seguint l'alternança que es va pensar en crear aquest premi, de separar la recerca pre-romànica i romànica de la gòtica i així fer més equiparables les investigacions al moment de judicar-les.

Molts dels nostres consocis es pregunten i ens han preguntat quina és o ha estat la realitat d'aquesta convocatòria, valorats l'esforç fet pels concursants en redactar els treballs, la dedicació dels ponents que han dictaminat l'adjudicació dels premis, i per últim, l'aportació de l'entitat en finançar el premi. Una complexa tasca d'activitat professional, a diferents nivells, que queda o no justificada per la valoració numèrica i sobretot científica dels treballs presentats.

És o no és vàlid pensar que els treballs presentats i el treball premiat justifica la convocatòria?

Hi ha un problema de fons, una realitat: la valoració de la recerca, de la investigació, de l'estudi, si ho traduïm a valors crematístics. Sempre hi ha el mateix problema de punts de vista, la diferència de rendibilitat entre la ciència/tècnica i la ciència/humanística. Hi ha unes paraules màgiques: utilitat, profit, rèdit, en fi, guany, que una o altra ciència aconsegueix o no, segons beneficis que són valorats amb diferent criteri.

S'ha pogut premiar un treball: *Una aproximació a l'estudi de la figura de Maria Magdalena en el romànic català: El Noli Me Tangere*. Amb tot, tenim una recança: el poc aprofitament que es fa de la recerca i de l'estudi a nivell personal; hi ha una manca de programació que no permet pensar a utilitzar totes les possibilitats que s'ofereixen per fomentar la investigació. La major part de la tasca científica resta oblidada, inèdita i moltes vegades representa no solament un gran esforç d'estudi sinó també una nova fita per a la investigació i el coneixement científic.